

ipsis appellatur, inde nimirum quod observatione compertum sit, eorum ex gustato veneno male affectum herbam eam adiiisse, moxque ut glutinisset, doloribus liberatum esse. In Iberia aiunt combustis aliquando à pastoribus sylvis, calentesque ex ignibus terra, manifestum argentum defluxisse. Cùmque postmodum terræ motus superuenissent eruptis hiatribus magnam copiam argenti simul collectam, atque inde etiam Massiliensibus prouentus non vulgares obtigisse.

In Gymnasis insulis, quæ ad Iberiam sitæ sunt, post septem illas maxima, aiunt oleum non ex oliuis, sed è terebintho magna copia reddi, ad vsus omnes accommodatur. Porro ipsos Iberos in mulieres aded pronos, ut pro vno sæmineo corpore, quatuor aut quinque mascula cum mercatoribus commutent.

Quocirca Carthaginensibus militantes stipendia in fœminarum coemptionem tantum impendunt, quum possidere isthic argentum non liceat. Hinc orta, receptaque lege, quod Hercules aliquando bellum Hispaniæ intulisset, diuitiis incolarum inuitatus. In finibus Massiliensium circa Ligusticam, lacus esse fertur, qui ebulliens, effusisque piscium multitudinem immensam, verique fidem superantem eiiciat. Cæterum flantibus Etesis tantum puluerem concitari, ut coaceruata in lacum humor sicca, superficie areæ, inque formam redigat areæ: vnde indigenis licet pertusa siccitate in triuiis quocumque libitum est pisces citra negotium eximere. Quidam Ligystorum aded dextrè, solerisque fundam agitare ferunt, ut conspectis aëribus singulas jectibus singulis destinent, tanquam certi momento omnes casuras.

Peculiare autem est huic genti, quod mulieres opus facientes, pariunt, lotioque infante, ad farculum mox, fossionemque redeunt, ac alia obeunt munia puerperis minimè vsitata. Admiratione & hoc apud Ligystos dignum est, quod fluiuis quidam fertur cursu in sublime at tolli, aded ut ex opposito stantes nequeant conspici. In Hetrوريا ferunt insulam esse, quam Athaliam hodie vocant, in qua ætrodina est, vnde æs eruitur,

παθόν υδάτι δαμνύσασα, παρὰ χθῆρα σπύπλοισι, καὶ σπάλοισι, καὶ πάλλα διομορμύσασα μὴ πικρούσας ἢ φρακτίον. Θωμὰ δὲ καὶ τὸ περὶ τοῖς Λιγύσι φασὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ποτιμὸν εἶναι, οὗ τὸ βόμα ἀρσενικὸν μετασθέν καὶ ρεῖ, ὥστε τοῖς πέτραι μὴ ὀξείσιν. Ἐν δὲ τῇ Τυρρηνίᾳ λέγεται τις νῆσος Αἰθάλεια ὀνομαζομένη, ἐν ἣ τῷ αὐτῷ μεταλλοῦ φερέρον ἢ

Α κρετανοὶ δὲ λέγουσιν αὐτὴν κρέτα, καὶ γασάμδρον τῷ φαρμάκῳ, καὶ κρετὸς διαπιδέμανον, ὅτι τὸ οὐλοὸν ὀρμήσμεντα τῷτο, καὶ κρεταπύοντα, παύσειται τῆς ἀλγίδου.

Ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ λέγουσι τῷ θρυμῷ ἐμπορηδάντων ἐπὶ πῦρον ποιῶντων, καὶ τῆς γῆς διαθερμαίνουσιν ἐπὶ τῆς ἕλης, φασὶ τὸ ἀργύρου βόσση τῷ χυρῶν, καὶ μὴ χυρῶν σισαλλῶν ὀπρῶν ἄνθρωπον, καὶ τῷ τῶπων βαρῶντων, παραπλήθε: σισαλλῶν ἀργύρου δὲ καὶ τῆς Μακεδονίας ποσσοδο: ἐποίησεν οὐ τῷ τυχεύοντι. Ἐν ταῖς γυμνασίαις τῆς κρητῆρας νῆσοις καὶ τῷ Ἰβηρίᾳ μὴ τὰς λογυρίας ἐπὶ ἀ, ἀ μὲν γε μὴ δόκοντι εἶναι, φασὶ ἔλαγον μὴ γίνεσθαι ἐξ ἐλαγῶν, ἐν δὲ τῆς τερμίνδου κομῆ δὲ πολὺ, καὶ εἰς πάντα ἀρμόπον. λέγουσι δὲ οὕτω τοῖς αἰουώτες ἀνταῖς Ἰβηρες κρεταγυνοῖς εἶναι, ὥστε αὐτὴ ἐδὲ σώματα: θηλυκῆ δὲ δόνα: τοῖς ἐμπόροις τέταρα καὶ πέντε σώματα ἀρῖνα. στρατιώμενοι δὲ παρὰ Κερκηδονίαις: καὶ τὸ μῦθος οὕτως λέγουσιν, ἄλλο ἢ οὐδὲν [ὡς εἶπεν] ἀγροχέροις, γυναικας δὲ. οὐ γὰρ χρεστον οὐδὲ ἀργύρου ἐξέσθαι παρ' αὐτοῖς οὐδὲνα ἔχειν. ὅπλα γὰρ οὐκ ἔπι τοῦτο ὅτι τῷ κωλυεν χεῖματα εἰσάγειν αὐτοῖς, ὅτι τῷ στρατῷ

Ἡερακλῆς ἐποίησε τὸ ὅτι τῷ Ἰβηρίᾳ, διὰ τοῖς τῷ ἐνοικοῦντων πλοῦσι. Εἰ τῇ τῷ Μακεδονίᾳ τῷ χῆρα σπύπλοισι τῷ Λιγυστικῷ φασὶ εἶναι τῶν λίμναι, ταύτων δὲ ἀναξίεν καὶ ἰσχυρῶν, καὶ ποσούτοις ἐχθρῶ ἐμβάλλειν τὸ πᾶθος, ὥστε μὴ πιστεύειν. ἐπειδὴ ὅ οἱ ἐπισημὰ πύθουσι, ὅτι τῶν οὐδὲν αὐτοῖς καὶ δόσσορεῦσθαι τῷ ὀπρῶν αὐτῆς ἀσθενεῖ ἰδαφος. τοῖς δὲ περὶ δόσι διακόποντας τοῖς ἐγχορῶσι, ἐτόμω: ὅσοις ἀβούλονται ἐχθρῶς διξάφειν ἐξ αὐτῆς. Λέγεται δὲ πνας τῷ Λιγυστικῷ ἔτος σφενδοῦ εἶναι, ὥστε ὅταν πλείους ἰδῶσαν ὄρνιδας, διεξίξασθαι πρὸς ἀλλήλους, ποῖον ἔκαστος παρεσκευάσειται βαλεῖν, ὡς ἐτόμωσιν ἀπαύτων τυξομένων. Ἰδῶν δὲ φασὶ καὶ τῷτο παρ' αὐτοῖς εἶναι γυναικας: ἀμα ἐργάζουσθαι πικροσιν, καὶ τὸ

καὶ τῷτο περὶ τοῖς Λιγύσι φασὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ποτιμὸν εἶναι, οὗ τὸ βόμα ἀρσενικὸν μετασθέν καὶ ρεῖ, ὥστε τοῖς πέτραι μὴ ὀξείσιν. Ἐν δὲ τῇ Τυρρηνίᾳ λέγεται τις νῆσος Αἰθάλεια ὀνομαζομένη, ἐν ἣ τῷ αὐτῷ μεταλλοῦ φερέρον ἢ χυρῶν